

5. Mose 33

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 و این است برکتی که موسی، مرد خدا، قبل از وفاتش به بنی اسرائیل برکت داده،
- 2 گفت: «یهُوه از سینا آمد، و از سعیر بر ایشان طلوع نمود و از جَبَل فاران درخشان گردید و با کروهرای مقدسین آمد، و از دست راست او برای ایشان شریعت آتشین پدید آمد.
- 3 به درستی که قوم خود را دوست می‌دارد و جمیع مقدسانش در دست تو هستند و نزد پایهای تو نشسته، هر یکی از کلام تو بهره‌مند می‌شوند.
- 4 موسی برای ما شریعتی امر فرمود که میراث جماعت یعقوب است.
- 5 و او در یثورون پادشاه بود، هنگامی که رؤسای قوم اسباط اسرائیل با هم جمع شدند.
- 6 رؤیین زنده بماند و نمیرد و مردان او در شماره کم نباشند.»
- 7 و این است دربار یهودا که گفت: «ای خداوند آواز یهودا را بشنو، و او را به قوم خودش برسان. به دستهای خود برای خویشتن جنگ می‌کند و تو از دشمنانش معاون می‌باشی.»
- 8 و دربار لاوی گفت: «تمیم و اوریم تو نزد مرد مقدس توست که او را در مسّا امتحان نمودی. و با او نزد آب مرپا منازعت کردی.
- 9 که دربار پدر و مادر خود گفت که ایشان را ندیده‌ام و برادران خود را نشناخت. و پسران خود را ندانست. زیرا که کلام تو را نگاه می‌داشتند و عهد تو را محافظت می‌نمودند.
- 10 احکام تو را به یعقوب تعلیم خواهند داد و شریعت تو را به اسرائیل. بخور به حضور تو خواهند آورد و قربانی‌های سوختنی بر مذبح تو.
- 11 ای خداوند اموال او را برکت بده، و اعمال دستهای او را قبول فرما. کمرهای مقاومت‌کنندگان را بشکن. کمرهای خصمان او را که دیگر برنخیزند.»
- 12 و دربار بنیامین گفت: «حبیب خداوند نزد وی ایمن ساکن می‌شود. تمامی روز او را مستور می‌سازد و در میان کتفهایش ساکن می‌شود.»
- 13 و دربار یوسف گفت: «زمینش از خداوند مبارک باد، از نفایس آسمان و از شبنم، و از لجه‌ها که در زیرش مقیم است؛
- 14 از نفایس محصولات آفتاب و از نفایس نباتات ماه؛
- 15 از فخرهای کوههای قدیم، و از نفایس تلهای جاودانی.
- 16 از نفایس زمین و پری آن، و از رضامندی او که در بوته ساکن بود. برکت بر سر یوسف برسد و بر فرق سر آنکه از برادران خود ممتاز گردید.
- 17 جاه او مثل نخست‌زاد گاویش باشد و شاخهایش مثل شاخهای گاو وحشی. با آنها امت‌ها را جمیعاً تا به اقصای زمین خواهد

زد. و اینانند ده‌هزارهای افرایم و هزارهای مَنَسّی.»

18 و دربار زبولون گفت: «ای زبولون در بیرون رفتنت شاد باش، و تو ای یساکار در خیمه‌های خویش.

19 قومها را به کوه دعوت خواهند نمود. در آنجا قربانی‌های عدالت را خواهند گذرانید. زیرا که فراوانی دریا را خواهند مکید و خزانه‌های مخفی ریگ را.»

20 و دربار جاد گفت: «متبارک باد آنکه جاد را وسیع گرداند. مثل شیرماده ساکن باشد، و بازو و فرق را نیز می‌درد،

21 و حصّه بهترین را برای خود نگاه دارد، زیرا که در آنجا نصیب حاکم محفوظ است و با رؤسای قوم می‌آید و عدالت خداوند و احکامش را با اسرائیل بجا می‌آورد.»

22 و دربار دان گفت: «دان بچ شیر است که از باشان می‌جهد.»

23 و دربار نفتالی گفت: «ای نفتالی از رضامندی خداوند سیر شو. و از برکت او مملو گردیده، مغرب و جنوب را به تصرف آور.»

24 و دربار اشیر گفت: «اشیر از فرزندان مبارک شود، و نزد برادران خود مقبول شده، پای خود را به روغن فرو برد.

25 نعلین تو از آهن و برنج است، و مثل روزهایت همچنان قوّت تو خواهد بود.

26 ای یشورون مثل خدا کسی نیست، که برای مدد تو بر آسمانها سوار شود و در کبرای خود برافلاک.

27 «خداى ازلى مسكن توسّ و در زیر تو بازوهای جاودانی است؛ و دشمن را از حضور تو اخراج کرده، می‌گوید هلاك كن.

28 پس اسرائیل در امنیت ساکن خواهد شد، و چشم یعقوب به تنهایی، در زمینی که پر از غله و شیره باشد و آسمان آن شبنم می‌ریزد.

29 خوشابه حال تو ای اسرائیل! کیست مانند تو، ای قومی که از خداوند نجات یافته‌اید! که او سپر نصرت تو و شمشیر جاه‌توسّ؛ و دشمنانت مطیع تو خواهند شد. و تو بلندیه‌ای ایشان را پایمال خواهی نمود.»